

Časopis Jungmannka

12/2021

Školní rok 2020/2021

Milí čtenáři,

dostává se k vám další číslo vašeho časopisu. Po distanční výuce jsme se úspěšně vrátili do lavic a už vyhlížíme konec školního roku. Byl to zvláštní školní rok plný opatření, nařízení a podivného režimu. Všechno jsme ale zvládli, a i když se na venek může zdát, že se nic moc neděje, není to pravda. Život na naší škole žádný covid nezastaví. Přejeme vám příjemné počtení a úspěšný a šťastný konec školního roku.

Vaše redakce

V aktuálním čísle:

- ☺ Zabav svého kamaráda – jak to dopadlo?
- ☺ Recyklohraní – jsme nejlepší!!!!
- ☺ Účesový den
- ☺ Putování po městských branách
- ☺ Dětský den u nás
- ☺ Slovo paní ředitelky ke konci školního roku

Jsme nejlepší v Recyklohraní !!!!!!!

V jarní kampani zaměřené na sběr elektra byla naše škola nejlepší v kraji Vysočina!!!!

Můžeme si gratulovat. Obstáli jsme v tvrdé konkurenci ostatních škol, ale hlavně nás může těšit, že jsme udělali něco dobrého pro životní prostředí. Sběr vysloužilých elektrospotřebičů patří ke smysluplným činnostem. Díky recyklaci bude staré elektro přeměněno na druhotné suroviny. Chráníme tím přírodu před zbytečnou těžbou nerostných surovin. Posudte sami! Z každých 100 kilogramů elektra, které naše škola

odevzdala, v recyklačních závodech získají mimo jiné přibližně 57,5 kilogramů železa, 2 kilogramy mědi a 2,5 kilogramů hliníku. Zároveň jsme snížili produkci skleníkových plynů, ušetřili elektrickou energii, ropu a také vodu.

Za 1. místo jsme od Recyklohraní a vyhlášovatele soutěže, kolektivního systému Elektrowin, získali poukázky v hodnotě 3 000 Kč k nákupu v prodejnách Kaufland. Pořídíme za ně potřebné věci do školy.

Děkujeme všem, kteří jste se do sběru starého elektra zapojili. Tento skvělý výsledek je především vaše zásluha. Už začátkem příštího školního roku na něj budeme mít šanci navázat při podzimní sběrové kampani. Včas vás vyzveme, abyste nám do školy přinesli vysloužilé drobné elektrospotřebiče, baterie a mobilní telefony.

Školního vzdělávacího programu Recyklohraní aneb Uklidme si svět se naše škola účastní už několik let a zapojujeme se také do plnění pravidelně vyhlášovaných úkolů nejen na téma třídění a recyklace, ale také k předcházení vzniku odpadů anebo v letošním roce nově na téma šetrné spotřeby vody.

Projektový účesový den

---fotoreportáž ---

V pátek 18. prosince 2020 úderem 8. hodiny do školy vešlo žactvo načesáno k nepoznání. Pozadu nezůstali ani školní dospěláci.

Pozadu nezůstali ani naši nejmenší. Po pečlivých dokončovacích úpravách ochotně pózovali. Slečny, měly pravda výhodu a vhodně zvolená vlasová ozdoba udělala své. Pánové ale také nezůstali pozadu. Dalo to práci, ale při troše trpělivosti dokázali vkusně vykouzlit i několik culíčků.

Uvítací sestava slibovala mnohé.

Zprava: Pipi Pusinka Copatá, Baronka z NédřÁdžpbachu, Lenon Brumbál, Tina Skoroturner a Maxi UV Krempa Růžová.

U našich sedmáků to vypadalo hned na několik použitých stylů a taktik. Někdo zvolil zřejmě použití větrného tunelu, paní učitelka vsadila na luční kvítí, a složitý vkusně utažený drdůlek udělal také pěknou parádu.

Někteří spolužáci nebyli vůbec k poznání. Kdo je kdo bylo možné tušit jen podle toho do které třídy se vydali. Ano byli to pánové z devítky. Děvčata ze stejné třídy jsme obdivovali za jejich zručnost. Nevíme v kolik musela vstávat, aby takovýto super účes vykouzila a ještě do školy dorazila včas.

Projektového účesového dne se zúčastnila samozřejmě i paní ředitelka. Zvolila tak rafinovaný look, že proplouvala chodbami školy aniž by ji kdo poznal a dokonce byla vyvolána i k tabuli.

Ten dělá to a ten zas tohle

To si takhle sedíte ve školce na písku a bezstarostně si hrajete třeba na prodavače, doktora nebo kosmonauta. Celý svět je váš. Pak vám jednoho dne na zádech přistane aktovka a od té doby slýcháte za každým rohem podivné otázky a prohlášení. Tak například se vás se sladkým a rádoby bezelstným úsměvem pořád ptají „ A čím chceš být, až vyrosteš?“ Zpoza rohu pak občas zaslechnete: „ Co z toho našeho děcka bude??“ nebo „ No to naše Jaruška bude právnička, to se hned pozná“. Úplně tomu všemu nevěnujete až tak pozornost. Jenže přijde den, kdy na dveřích vaší třídy visí devítka, a je to tady na vážno.

Jsme na konci školního roku a žáci posledních ročníků vykročí na cestu ke svému povolání. Možností je v našem kraji a přímo v našem krajském městě určitě dost. Většina škol vydala brožurky, kde představují svoji nabídku. Většina škol má již tyto brožury i v elektronické podobě na svých webových stránkách. Další pomocnou rukou byl i výchovný poradce, který pomáhá

převést ty nerozhodné přes úskalí, vybrat si to správné povolání.

Je jen na vás, pro jaké povolání se rozhodnete, čím chcete jednou v životě být.

Maruško, Sabino, Samanto, Václave, Jakube, Vašku a Honzo držíme vám palce. Celý svět je váš!

Projektový den „PRŮZKUM PĚTI JIHLAVSKÝCH BRAN“

Nabídky nejrůznějších projektů pro žáky jihlavských škol stále přibývají. My jsme s žáky 6.A vyzkoušeli putování po branách města Jihlava. A tento zážitek můžeme jen a jen doporučit.

Procházíme-li se centrem Jihlavy, historie na nás dýchá na každém kroku. Dokonce i v zákoutích, které zcela změnila svou tvář, působí silná magická energie časů minulých. Velmi zajímavá byla procházka po místech, kde dříve stávaly brány do města. Jak jsme se od naší skvělé průvodkyně paní Aleny Tkadlečkové dozvěděli, Jihlava byla velmi dobře opevněné město. A bylo k tomu mnoho důvodů. Jihlava byla velmi bohatá, těžilo se zde stříbro, razily se mince, uchovávali se zde vzácné listiny, nacházel se tu cenný majetek a kostely a domy rostly, na svou dobu, závratnou rychlostí. Ale pěkně popořádku. Ráno jsme se sešli u kašny na náměstí, předložili jsme si potvrzení o negativních testech a vybaveni naopak velmi pozitivní náladou jsme navštívili první zajímavé místo, Kostel Povýšení svatého Kříže. Jde o jednu z prvních

ryze gotických staveb na našem území. To ráno jsme zde byli jedinými návštěvníky. Uprostřed chrámové lodi jsme našli plánec staré a nové Jihlavy s přesně označenou trasou naší výpravy. Samozřejmě jsme nezapomněli vyzkoušet fantastickou akustiku kostela. Počasí nám vyšlo vstříc, a tak jsme se vydali na slíbený průzkum. Z pěti jihlavských bran se dodnes zachovala pouze jedna, a to Brána Matky Boží. Jak jsme se na místě z připravených indicií dozvěděli, je západní branou, je vysoká 24 metrů a v současné době se využívá jako výstavní prostor a vyhlídka. Příjemnou procházkou po hradbách jsme se přesunuli k nejrušnější křižovatce v Jihlavě, kde stávala Brtnická brána. Patřila k těm větším a mimo strážení vjezdu do města sloužila také jako ochrana před vodou v situacích, kdy se Koželužský potok vylil ze svých břehů.

Tady jsme také dostali zajímavý úkol. Nevábně vypadající vodu z Koželužského potoka jsme vyčistili pomocí filtračního papíru. Po další procházce po hradbách jsme se zastavili v místě, kde stála Česká brána, nebo, chcete-li, Brněnská. Ta mimo to, že zde sídlila katovna, měla chránit město před požáry. Jak jsme se od naší průvodkyně dozvěděli, útoky žhářů byly velmi rozšířené a tresty byly neskutečně tvrdé. Ke Křížové bráně, tedy k místu, kde kdysi stávala, jsme se dostali opět příjemnou procházkou východním parkánem, tentokrát s výhledem na zoologickou zahradu. Jako připomínku na obléhání města Švédové jsme si zahráli kuličky o pravou skleněnku. Ta totiž podle pověsti jako jediná mohla zneškodnit velitele švédských dobyvatelů. Naše putování po místech jihlavských městských bran jsme zakončili u Horáckého divadla, kde se do roku 1849 nacházela Špitálská brána. Průzkum to byl velmi zajímavý a pokud jsme si mysleli, že Jihlavu dobře známe, tak jsme se mýlili. Na každém kroku je stále co objevovat.

ZABAV SVÉHO KAMARÁDA

Než nás stále úřadující virus odeslal k počítačům na distanční výuku, stihli jsme ještě začít pracovat na zajímavé výzvě. Každá třída měla za úkol vyrobit nějakou originální deskovou hru. A jak to dopadlo?

Kreativní hru, kterou nás provedou statní mamuti, pro nás vyrobila 4. třída.

Devětáci vsadili na písmenka. Utkat se s naší květnatou řečí můžete ve hře „**Hraj si s abecedou**“.

Spojením netradičních materiálů jako jsou kosmetické tamponky, tempery, lepidlo a laminovačka a s velkou dávkou pečlivosti a přesnosti vzniklo v šesté třídě pestré a hravé **Pexeso**.

Pátá třída skvěle zpracovala stále probíhající aktuální virové téma, a kdo ví, třeba tahle jejich deskovka „**Jak vyžrát na Covid**“ skončí pandemií.

Děkujeme všem a pokud vás tyto hry zaujaly, jsou kdykoliv k zapůjčení.

Pozor chodci!

Všichni máme na paměti událost, která se stala žákovi 9. třídy z naší školy. Vběhl pod autobus a je ve vážném stavu v nemocnici. Ale ruku na srdce, kdo byl v tomto případě vinen? Nepozornost, spěch a nerozvážnost. Prostě situace, které se už nedalo zabránit.

I chodci jsou účastníky silničního provozu, pokud tuto komunikaci využívají. Každý chodec musí dbát na pravidla bezpečného přecházení nebo pohybování se po komunikacích. Jedinou komunikací, kterou chodec nesmí využívat je dálnice. Oproti loňsku se zvýšil počet chodců, kteří přijdou o život po srážce s autem. Podle statistik jich pětina zemře při dopravní nehodě dokonce na vyznačeném přechodu.

Od letošního ledna do září nepřežilo srážku s autem už 62 chodců. To je meziroční nárůst o pět lidí. V minulém roce se stalo 3 265 nehod, u kterých byl jedním z účastníků právě chodec. 93 z nich nehodu nepřežilo a 439 jich bylo zraněno těžce. Přestože podle statistik nehody zavíní především řidiči aut, rozhodně se nedá podle dopravních expertů mluvit o tom, že chodci viníky nikdy nejsou. Nejčastějšími příčinami jsou

náhlé vstoupení na přechod nebo do silnice či špatně odhadnutá vzdálenost příjezdícího auta.

I když pandemie Covidu-19 a s ní související opatření letos celkově snížila intenzitu dopravy a následnou nehodovost na silnicích, nehod, při kterých umírali chodci, neubýlo. Experti i policisté proto žádají jak řidiče, tak i chodce, aby byli více opatrní. Musíte mít na paměti, že třeba brzy ráno nebo k večeru se zhoršuje viditelnost. Chodci by proto měli nosit reflexní prvky, sledovat situaci na silnici a nevěnovat se při přecházení např. sledování mobilního telefonu.

Také na přechodu je třeba dbát zvýšené opatrnosti, není pravda, že chodci mají úplnou přednost. Řidič přijíždějící k přechodu je musí především vidět a oni by měli mít s řidičem oční kontakt, jenom tak lze bezpečně přejít, pokud není přechod označen semaforem. Další past čeká na chodce, pokud se přechází na více proudové komunikaci nebo v nepřehledném místě. Jste přesvědčeni, že řidič o vás ví, dokonce zastavil, ale pozor i na vozidla za ním, ti jsou schopni třeba předjíždět a neštěstí je hotovo.

Blíží se prázdniny, budete se více pohybovat venku, dbejte na svoji bezpečnost, abychom se na podzim zase všichni v pořádku vrátili do lavic.

JAK SI UŽÍT A HLAVNĚ PŘEŽÍT PRÁZDNINY

Je tady měsíc červen, který napovídá, že se blíží konec školního roku. Ať chceme nebo ne s někým se budeme loučit úplně a na někoho bude čekat třída o stupeň vyšší. Ale jedno budeme mít všichni společně – PRÁZDNINY.

Tento rok je trochu jiný než předešlé, také počasí nám dává znát, že není úplně stejný jako předchozí roky. Především je ještě pořád venku dost chladno. S tím jsou spojené i pobyty v přírodě. Proto doufám, že červenec a srpen bude lepší a pobyt v přírodě si všichni užijete. Několik rad jak přežít toto období se vám proto určitě bude hodit.

Především bych vám všem doporučila, abyste dbaly na svou bezpečnost.

Dávejte pozor na silnicích, nechodte se koupat do rybníků, lomů a míst, které neznáte a hlavně neskákejte do vody, kde si nejste jisti, že je tam dost hloubky. Poškození páteře bývá velice častým úrazem i u malých dětí. V lese nesbírejte houby, které neznáte. Pozor na hady a klíšťata, při pobytu v přírodě mějte dobrou obuv a používejte repelenty.

A teď tedy ty lepší rady. Uděláme si takový malý plán, který se třeba pokusíte splnit, a po prázdninách si o tom můžeme popovídat. Bude to takové vaše přání, se kterým se svěříte i rodičům a společně vymyslíte jak na to, aby vám všem bylo o prázdninách dobře. Jen tak, bez jakéhokoli řazení se pokuste splnit něco z následujících úkolů a přání a uvidíte, že si užijete bezvadné prázdniny. Pokud pojedete na tábor tak tam je o program postaráno, tam už nic nemusíte vymýšlet.

Rady a náměty na krásné prázdniny:

☺ Budu co nejvíce v přírodě, protože nejhorší co by mě mohlo potkat je sedět celý den na jednom místě a koukat na monitor počítače nebo na televizi.

☺ Pokud budu většinou času ve městě, budu se snažit udržovat kontakt s kamarády a budeme hry vymýšlet společně.

☺ Nechám se inspirovat akcemi, které jsou v mém okolí a ve městě. Pozvu na ně třeba i své rodiče, sourozence, kamarády nebo prarodiče.

☺Nezapomenu i na vzdělávání, budu si o prázdninách číst, budu chodit na letní kino, nebo se budu učit znát rostliny v přírodě.

☺Kamkoliv pojedu, budu si zapisovat, co jsem tam viděl a pořídím i hodně fotografií.

☺Pojedu na výlet vlakem, třeba jen do nejbližšího města

☺ Přenocuji pod stanem, nebo pod širákem, třeba u babičky na zahradě.

☺ Budu chodit naboso a klidně i v dešti.

☺ Naučím se vařit jednoduché jídlo a budu si připravovat svačiny.

☺Při jakékoliv činnosti si budu zpívat a naučím se i nějaké nové písničky.

Prázdniny jsou přece dobou zážitků, dobrodružství, lenošení, čtení, hraní a průzkumů. Platí to pro nejmenší děti i pubertáky. Přejeme vám krásné a bezstarostné prázdniny.

CRAZY KARNEVALOVÝ DEN DĚTÍ A DOBRODRUŽNÁ STEZKA

Co dělat 1. června jiného než slavit Mezinárodní den dětí.

Mezinárodní den dětí (MDD) se poprvé slavil ve více zemí až roku 1950. MDD je dnem, kdy se po celém světě pro děti konají různé zábavné akce, hry nebo sportovní turnaje. Je třeba upozornit na práva a potřeby dětí, se kterými je v dnešní době často jednáno jako s dospělými. Jedním ze smyslů Mezinárodního dne dětí je, že rodina by měla být pohromadě a věnovat se sama sobě. Přece všichni známe přísloví: – kdo si hraje – nezlobí.

No a my jsme taková školní rodina a rozhodně jsme nezlobili. Úderem osmé hodiny už byla u vchodu do školy nastoupena uvítací karnevalová delegace. Dnes měli pod vedením šéfa Kovboje Woodyho službu: Motýlek, Beruška, hned dvě Čarodějky a tyrkysový Plyšák.

Ve třídách už čekali Muchomůrky, Hafíci a Klauni. Po příjezdu autobusu se do šaten začali trousit čertíci, princezny, fotbalisti, hippiezačky a různé známé tváře z akčních trháků.

Crazy karnevalový den a dobrodružná stezka

Ale to nebylo zdaleka všechno. Po třídách jsme vyrazili na dobrodružnou výpravu, plnou úkolů. Odskákat panáka pro začátek byla příjemná a pohodová rozvíčka. Poskládat mega puzzle, to už chtělo trochu trpělivosti a soustředění. Hodit vlastnoručně vyrobenou vlašťovkou se zdálo taky jako jednoduchá záležitost, ale mírný větřík nám to docela zkomplikoval. Vyluštit křížovku, která nám popřála krásný den dětí, se podařilo také všem. No a sbírání pet víček z trávy na čas, tak to byla skutečná výzva. Některé týmy to vzali postupně pečlivě a po jednom kousku donesli kolem 90 víček. Dravci, co si jich nabrali plné hrsti, dokázali za pouhou minutu donést do cíle i 700 exemplářů.

d

on

T

Také počasí s námi slavilo, a tak ten letošní den dětí vyšel na výbornou.

Projekt - Za stopami Jihlavanů na hřbitov

O ČEM MŮŽEME ŘÍCT, ŽE JE ŽIVÉ?

K ČEMU JE DOBRÉ BÝT NAŽIVU?

PROČ LIDÉ UMÍRAJÍ?

KDYŽ NĚKDO UMŘE JE TO NAPOŘÁD?

To jsou jedny z mnoha otázek, které se nám honily hlavou díky zajímavému projektu po stopách těch, co tu žili před námi.

3. června jsme se s 6. třídou hned ráno sešli na Masarykově náměstí s paní Alenou Tkadlečkovou. Tentokrát pro nás měla připravené téma, které bylo obestřeno tajemnem a mystikou. Hned jsme se také přesunuli do velmi inspirativní atmosféry kostela Povýšení svatého Kříže a rozebírali jsme právě otázky života a smrti.

Ačkoliv jde o téma vlastně hodně citlivé, docela přirozeně jsme se dobrali toho, že každý z nás je jedinečná osobnost a každý tu po sobě něco zanechá. I když si to každý den nemusí nijak zvlášť uvědomovat. Nazvali jsme si to „něco“ naší stopou. Ale nezačali jsme šlapat jen tak do neznáma. Začali jsme u stopy, kterou tady kdysi zanechal mistr Picasso. A pak už to byl kousek k tomu, abychom se nejen zamysleli, ale dokonce abychom si do své obkreslené stropy zaznamenali, co tady

chceme zanechat po sobě my osobně.

Plánů jsme nakonec vymysleli hodně a jistě další v myšlenkách ještě přidáme, ale museli jsme pokračovat ve výpravě dál. Příjemným vycházkovým tempem jsme došli až na Ústřední hřbitov v Jihlavě. Jeden by si řekl, co na hřbitově? Ale ono je co! Nejen, že je to velmi klidné a zajímavé místo k procházce a rozjímání. Skutečně tady pochopíme pomíjivost lidského bytí a najdeme výrazné stopy odkazu našich předků.

U hrobu fotografa Johannese Haupta jsme se dozvěděli, že právě od něj známe stovky starých fotografií Jihlavy a také to, že se právě jemu podařilo obnovit tradici jihlavských havířských průvodů. Tato akce se konala pravidelně od roku 1890 a s několika přerušeními přečkala dodnes. U sousoší „Zaváté šlépěje“ Jaroslava Šlezingera jsme dlouho přemýšleli, co je schopen člověk člověku způsobit. Velice zvláštní pocit jsme měli na místě, kde byly jen dětské hrobečky. A pak jsme procházeli historií kolem hrobů padlých v různých válkách. A jen tak tiše jsme možná i poděkovali. Třeba za to, že dnes můžeme v klidu zapálit svíčku u místa posledního odpočinku našich příbuzných.

Den s miminky 1

Děti z přípravné třídy Základní škola Jihlava Jungmannova se v úterý 20. 4. 2021 účastnily zážitkového dopoledne „Den s miminky“. Seznámily se s každodenní péčí o miminko. Dozvěděly se a názorně si vyzkoušely jednotlivé činnosti, které dělá maminka doma. V komunitním kruhu se děti přivítaly a seznámily s paní lektorkou, poté následovalo velice zajímavé povídání o kojencích. Děti se postupně rozpovídaly o svých mladších sourozencích a jak se o ně maminka doma stará. Společně se účastnily her, které pro ně byly připraveny. Bylo úžasné pozorovat vzájemnou komunikaci a souhru při stavění pyramidy. Následovala zážitková část dopoledne, kde si děti vyzkoušely jednotlivé činnosti. Přebalování – děti na panenku použily jednorázovou plenu. Samy zjišťovaly jak je tento úkol náročný. Oblékání panenky všechny děti zvládly bez problémů, mohly si vybrat z velkého množství oblečení, které nám zapůjčila paní vychovatelka z družiny. Na přípravu jednoduchých svačinek bylo použito jablko a mrkev. Děti strouhaly, míchaly a následně i krmily panenku.

Největší úspěch mělo koupání panenek ve vaničce s vodou, následné umývání mýdlem a používání dětské kosmetiky. Děti si hravou formou připomněly základní hygienické návyky, seznámily se s přípravky pro denní hygienu miminka i dětí. Zhodnotili jsme vůni jednotlivých kosmetických produktů a připomněli si jejich používání.

Zhodnocení dopolední činnosti děti poznačily do hodnotícího archu, který nám zůstal ve třídě. Bylo mu přiděleno čestné místo a jsem si jistá, že ho při hrách na rodinu určitě využijeme. Posledním úkolem pro děti bylo nachystat panenky a kočárek na vycházku. Venku si vyzkoušely jízdu po chodníku, i jízdu v nerovném přírodním terénu.

Děti si projektový den zaměřený na péči o miminko náležitě užily.

Den s miminky 2

Již začátkem prvního pololetí tohoto školního roku jsme pro naši první a druhou třídu naplánovali ve spolupráci s *paní lektorkou Mgr. Alenou Tkadlečkovou* projektový den s názvem „Den s miminky“. Měl proběhnout již v březnu, ale vlivem okolností byl přesunut na 20. dubna.

Cílem "Dne s miminky" bylo dovědět se základní informace o kojencích, promýšlet a povídat si o potřebách nejmenších, zážitkově si vyzkoušet starost o miminko a zkusit zhodnotit, zda bychom se uměli o miminko postarat.

Děti se velmi těšily a některé si donesly svoji panenku či plyšové zvířátko. Kdo neměl, tomu půjčila lektorka ze svých zásob. Nachystali jsme si židle do kruhu. Nejdříve jsme představili sebe a to, co je pro každého z nás jedinečné, co děláme rádi, v čem jsme dobří. Pak jsme si představili svá miminka a plyšová zvířátka. Vysvětlili jsme si, že takové miminko se samo o

sebe nepostará, že potřebuje ledacos, aby bylo šťastné a spokojené. Společně jsme stavěli pyramidu potřeb miminka.

Ve třídě jsme si utvořili čtyři stanoviště (stanoviště: koupání, krmení, přebalování, hraní a uspávání), u kterých si děti vyzkoušely péči o miminko. Ve skupinkách se postupně vystřídaly na všech stanovištích. Učily se jak miminko správně držet, jak ho vykoupat, obléknout, přebalit a jak si s ním hrát. Které předměty v dosahu miminka nemají být, aby si neublížilo. Četly miminkům pohádku, a také si vyzkoušely přípravu přesnídávky strouháním jablíčka a mrkve. Mnohé z dětí ve třídě se k tomu umělo dobře postavit. Mají mladší sourozence a je vidět, že s péčí o ně rádi pomáhají. O tom, jak se nám dařilo na jednotlivých stanovištích, jsme si pak společně popovídali. Všechny děti byly nadšené. Shodli jsme se, že nás vlastně bavilo všechno, co jsme

dělali. Nakonec jsme se vydali na procházku s miminky v kočárcích do okolí školy. Najednou se kraje chodníků a překonávání hrbolatých úseků cesty staly významnými překážkami. Děti si vyzkoušely, jaké to je, vézt se v kočárku pro starší děti s handicapem, a také ho tlačit. Všem se nám to líbilo. Vzájemně jsme se toho

o sobě mnoho dověděli a naučili jsme se spoustu užitečných věcí.

MOZAIKOVÁNÍ NA NAŠÍ ŠKOLE

Žáci základní školy Jihlava, Jungmannova 6, si 17. června 2021 s pomocí havlíčkobrodského mozaikáře Jana Jeníka krásně a originálně ozdobili okolí své školy. Tato možnost se jim naskytla díky projektu Inkubátor v rámci platformy „Jihlava vzdělává kulturou“. Žáky práce s mozaikou velmi zaujala a bavila. Po společné konzultaci s panem Jeníkem si sami vybrali barvy mozaiky, které nejlépe doplnily exteriér školy, a následně se celé dopoledne pilně věnovali práci.

Z výsledku svého úsilí byli nadšeni nejen žáci, kteří mozaiku vyráběli, ale i jejich spolužáci, kteří dokončenou práci svých kamarádů měli možnost zhlédnout po skončení vyučování při odchodu domů.

MILÍ ŽÁCI, PEDAGOGIČTÍ I NEPEDAGOGIČTÍ ZAMĚSTNANCI ŠKOLY, RODIČE DĚTÍ A ŽÁKŮ

MILÍ ČTENÁŘI ŠKOLNÍHO ČASOPISU

Končí nám další školní rok. Byl opět trochu jiný než ty předchozí. Společného času ve škole tak, abychom se mohli scházet, jsme si neužili. Výuka probíhala distančně i přímo ve škole. Někomu vyhovovala distanční výuka, někomu více výuka ve škole. Všichni jsme to zvládli a došli do cíle obohacení o nové znalosti, dovednosti a posílení o překonávání dalších překážek a nástrah života.

Za to vše patří poděkování Vám – žákům, učitelům, panu zástupci, koordinátorům, metodikům, asistentům, vychovatelům, paní ekonomce, paní personalistce, paní kuchařce, paním uklízečkám, panu školníkovi, všem zákonným zástupcům „našich“ dětí a žáků a též všem, kteří se školou po celou tu dobu spolupracovali a podporovali.

Děkuji redakční radě, že i v tomto nelehkém období práci nevzdala a časopis „žije“ dál.

Ze srdce Vám přeji krásné odpočinkové léto a pevné zdraví

Vaše

Ivana Málková, ředitelka školy

